

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 353-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 35

Presidència de l'Honorable Sr. Antoni Pastor i Cabrer

Sessió celebrada dia 16 de març del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 140/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a canvis en els barems del concurs de selecció del professorat. 518
  - 2) **RGE núm. 141/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a valoració de les conseqüències del conflicte. 521
  - 3) **RGE núm. 142/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Bosch i Mesquida, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures enfront del conflicte del Conservatori Superior de Música. 524
  - 4) **RGE núm. 143/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Sebastiana Rado i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a canvis en el sistema de contractació del professorat. 527
  - 5) **RGE núm. 144/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Patrícia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressions a l'alumnat del Conservatori Superior de Música. (**Decaiguda**). 529
  - 6) **RGE núm. 145/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Bosch i Mesquida, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a resultats de l'enquesta realitzada per l'Associació Familiar de Balears. (**Retirada**). 518
  - 7) **RGE núm. 146/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista,, relativa a resultats de
-
-

l'enquesta realitzada per l'Associació Familiar de Balears AFA (II). (**Retirada**).

518

8) RGE núm. 147/06, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Sebastiana Rado i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a resultats de l'enquesta realitzada per l'Associació Familiar de Balears AFA (III). (**Retirada**).

518

9) RGE núm. 148/06, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a resultats de l'enquesta realitzada per l'Associació Familiar de Balears AFA (IV). (**Retirada**).

518

(Inicia la direcció de la sessió la Sra. Vicepresidenta de la comissió)

LA SRA. PRESIDENTA:

Bones tardes, senyores i senyors diputats. Començarem la sessió d'avui i, en primer lloc, els demanaria si es produeixen substitucions.

Passam a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui, que consisteix a les preguntes RGE núm. 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147 i 148/06.

Assisteix l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura Sr. Francesc Fiol i Amengual, acompanyat del Sr. Sebastià Barceló Serra, cap de gabinet. Els donam la benvinguda a aquesta comissió.

1) Pregunta RGE núm. 140/06, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a canvis en els barems del concurs de selecció del professorat.

I per formular la pregunta RGE núm. 140/06, relativa a canvis en els barems de selecció del professorat, té la paraula l'Hble. Sra. Rosa Maria Alberdi, per un temps de deu minuts.

6) Pregunta RGE núm. 145/06, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Bosch i Mesquida, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a resultats de l'enquesta realitzada per l'Associació Familiar de Balears.

7) Pregunta RGE núm. 146/06, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a resultats de l'enquesta realitzada per l'Associació Familiar de Balears AFA (II).

8) Pregunta RGE núm. 147/06, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Sebastiana Rado i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a resultats de l'enquesta realitzada per l'Associació Familiar de Balears AFA (III).

9) Pregunta RGE núm. 148/06, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a resultats de l'enquesta realitzada per l'Associació Familiar de Balears AFA (IV).

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Vull fer unes consideracions primer, aquestes preguntes relatives a l'Associació Familiar de Balears, que són la número 145, del Sr. Bosch, 146, meva, 147, de la Sra. Rado, i 148, també de qui li parla, són retirades perquè han estat contestades per escrit.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé, no hi ha cap inconvenient i si els diputats que tenien preguntes no tenen cap inconvenient, passam idò, com havíem dit a formular la pregunta RGE núm. 140/06.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, i moltes gràcies, Sr. Conseller per assistir a aquesta comissió. En tinc dues de preguntes, acostumo a agrupar-les atenent les peticions que en aquest sentit fa el Grup Popular, però aquesta vegada prefereixo fer-les per separat perquè, encara que tenen una temàtica similar, em sembla que és interessant contestar-les de forma separada. De totes maneres no serà feixuc perquè jo no consumiré el temps que tenc assignat, de cap manera.

Com saben totes les persones participants en aquesta comissió i, per descomptat, el Sr. Conseller, els objectius de fer preguntes de qualsevol tema, en aquest cas del Conservatori Superior de Música, però de qualsevol altre, té dos objectius: conèixer els vertaders motius de les actuacions que fa la conselleria en aquest cas i demanar explicacions o intentar saber quines són les previsions d'actuació per al futur.

Ara faré una mica de resum dels motius que varen originar la presentació d'aquestes preguntes, perquè, encara que ens sembla que són de completa actualitat, el conflicte del conservatori es va iniciar ja fa un quant temps i, a més, com de vegades la conselleria, bé en aquests moments la conselleria ens té avesats a tants conflictes, voldria centrar aquest almenys perquè sapiguem de què parlem. El conflicte que ha donat lloc a aquestes preguntes es va originar, ja va començar en el 2004, moment en què es va produir un canvi del reglament de funcionament del Conservatori Superior de Música i el resultat d'aquest Reglament va ser, o el resultat d'aquest canvi, va ser un reglament més autoritari i menys participatiu. Vull ressaltar-ho, encara que ja fa un temps que ha passat, perquè això ja ha anat sent l'indicador del que ha anat passant a continuació.

Per posar dos exemples respecte de les diferències entre un reglament i l'anterior, o aquest reglament que ara funciona i l'anterior, en el primer l'elecció del director i, per tant, també

el cessament i la revocació, era fonamentalment feta pel propi personal, pel propi conservatori, inclòs el Patronat, i ara hi ha una part d'aquest reglament que dóna potestat a la conselleria per revocar-lo sense la consulta o sense l'aquiescència ni tan sols del propi personal que forma el conservatori. Quant als alumnes, en el primer reglament naturalment participaven amb veu i vot en el consell executiu, que és l'organisme de direcció del conservatori, i en aquests moments hi són també presents, però solament amb veu, no tenen vot; cosa que també crida molt l'atenció, donada les característiques dels ensenyaments de música, dels quals parlaré a continuació.

Bé, seguint fent memòria d'aquest conflicte, el març de l'any passat, o sigui ara fa un any, en el 2005, hi ha el segon índex d'aquesta tasca, que a mi me sembla que podem denominar fiscalitzadora, que està fent la conselleria. Es constitueix una comissió per planificar una nova plantilla, formada per gent aliena al conservatori, en el sentit que sempre havien estat els caps de departament i el propi equip directiu qui feia aquesta plantilla, i en aquest cas això no és així. I això crea, al meu entendre, almenys tres problemes: es viu per part de moltes de les persones que formen aquest conservatori com a una tasca fiscalitzadora aliena a la professionalitat que sempre havia guiat, aliena, conseller, a la professionalitat que sempre havia guiat totes les decisions i, almenys en aquest sentit, de la definició dels perfils dels professors, especialment la tasca del conservatori des del seu començament; creació de malfeia, de desconfiança, de dir bé, això per qualque cosa serà no, si fins ara ha funcionat bé, com és això? I en darrer terme, un retard inusual de la convocatòria de places.

El juliol, els professors sempre s'havien convocat el mes d'abril, més o menys, o el mes de maig, el juliol no s'havien convocat les places i això provoca que els professors demanin per escrit a la conselleria, a mi em sembla que dins del seu dret, demanant la convocatòria i les previsions respecte de la seva situació. La contesta va ser la convocatòria de places, que jo recordo era aquí, el 30 de juliol va sortir en el BOIB la convocatòria de places, en ple període de vacances, i no solament era una convocatòria fora de temps, sinó que pel que estaven acostumats, fora de forma, en el sentit que hi havia uns barems que s'allunyaven força del que fins llavors havia estat el perfil dels professors que es requerien, i per un altre cantó es feien agrupacions d'assignatures que no corresponien a la metodologia pedagògica que aquest conservatori havia dut a terme amb molt èxit.

Fins aquí una breu relació dels canvis que es varen anar produint per aquesta intervenció de la conselleria en l'organització i en els projectes del Conservatori Superior de Música des del 2004, i aquesta continuada intervenció, que ja he dit abans potser fins i tot en podríem dir ingerència, ens du a preguntar-li, Sr. Conseller, si els motius pels quals s'han canviat els catàlegs de places i els barems del concurs de selecció del professorat estan relacionats amb la qualitat dels ensenyaments impartits fins ara en el Conservatori Superior de Música de les Illes Balears?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Per contestar té la paraula l'Hble. Sr. Conseller per un temps de deu minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sra. Presidenta. Encara que discrepi radicalment amb la descripció dels esdeveniments que supòs que a les successives preguntes que hi ha respecte d'aquesta matèria podré anar ampliant i opinant sobre el particular, li contestaré específicament la pregunta que ara m'acaba de fer, que és la que literalment jo he rebut. De totes formes, abans me deixi dir-li que jo no puc donar per bo, ni me pareix rigorós, vaja, me pareix que no té el mínim rigor que ha de tenir un debat parlamentari, qualificar la intervenció de la conselleria dins un conservatori superior de música que és de la seva exclusiva competència, com a ingerència, com a intervenció, com si estiguéssim fent qualque cosa per la qual no tenim potestat; jo voldria recordar, Sra. Diputada, i a tots els diputats, que el Conservatori Superior de Música de les Illes Balears està regit per una fundació a la qual pertanyen altres institucions, però que essencialment i acadèmicament té una dependència absoluta de la Conselleria d'Educació i els ensenyaments que allà es fan depenen absolutament de la Conselleria d'Educació. Per tant, que s'actui damunt la realitat d'aquest conservatori d'una forma directa i permanent, a més, crec que és correcte, crec que no és una ingerència; es podrà jutjar que es fa amb més encert o amb menys encert, com és natural i jo no pretenc pensar que tot el que feim està ben fet, però sí que m'agradaria subratllar la potestat i la legalitat absoluta que té la Conselleria d'Educació per intervenir i per opinar i per decidir qüestions que competeixen, i el contrari seria un deixament de funcions, al meu mode de veure.

Llavors parlaré, a una altra pregunta, de tota la problemàtica del professorat, perquè clar, una cosa és el que es va dir en el moment que hi va haver certes tensions i altres coses són els fets que posteriorment, fins i tot les resolucions judicials que han anat sortint sobre aquesta qüestió.

Però respecte de la pregunta que vostè me fa, li he de dir que el Conservatori Superior de Música de les Illes Balears va iniciar la seva activitat en el curs 2001-2002, i de llavors ençà, fins al curs 2004-2005, s'ha afegit un nivell més a cada any acadèmic, fins a consolidar els quatre cursos de què consta cada especialitat, excepte els estudis de comparació que s'han consolidat aquest curs 2005-2005 amb el seu cinquè any de docència. Aquestes ampliacions anuals han suposat lògicament una variació del catàleg de professorat i dels barems per a cada curs acadèmic, per tal d'adaptar-los a les àrees docents que s'han anat implantant. Tots aquests canvis, que s'han duit a terme, a més, amb la complicitat de la direcció d'aquest directori, per ventura complicitat és la paraula que no m'agrada haver emprat ara i rectific, amb el coneixement i amb la participació, perquè si hi ha hagut complicitat haurà estat a una altra esfera, però no justament a la de les relacions entre la conselleria i el director, cooperació, segurament seria més adequat, guiant sempre la recerca de l'obtenció de la qualitat en l'ensenyament. Qüestions distintes són, com veurem més endavant, els drets que la gent pugui pensar que té o l'opinió que puguin merèixer a uns o als altres de com s'han de fer les coses.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica, té la paraula la Sra. Alberdi, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Sr. Conseller, efectivament, de cap manera he volgut dir que no tinguin vostès la potestat, la tenen completament i estic d'acord que vostès tenen tot el dret a fer una actuació directa, permanent sobre el conservatori, perquè vostès en tenen la competència, el financen, l'han creat i és natural que la tinguin, la qüestió és en funció de què. Perquè la meua pregunta, que vostè no m'ha respost, Sr. Conseller, és si els canvis eren a causa que no hi havia, els motius del canvi eren la qualitat dels ensenyaments, o sigui, si no hi havia suficient qualitat d'aquest ensenyament i això feia que es fessin aquests canvis, aquesta és la meua pregunta.

Vostè m'explica una cosa que té raó, que jo no discuteixo i la meua pregunta segueix sent la mateixa: quan vostès fan una actuació directa, permanent, en funció de què es fa aquesta actuació, en funció de què?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. En torn de contrarèplica té la paraula l'Hble. Sr. Conseller, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Sra. Presidenta. Sra. Diputada, jo crec que li he contestat, hi ha una readaptació permanent durant aquests cinc anys, perquè cada any hi ha un curs nou amb noves assignatures. I enguany, per primera vegada, s'acompleix el cicle complet de composició, que són els cinc anys.

Això exigeix, bé, això és un procés més complex del que pareix, és a dir, aquest procés es va iniciar, jo crec que amb molt d'encert per part del govern del pacte de progrés, un procés de consolidar un Conservatori Superior de Música a les Illes Balears, que era una gran demanda, com demostren els fets, a més, existent a les Illes Balears, i com totes aquestes coses quan comencen doncs comencen d'una forma rudimentària; comencen amb un tipus de contractació que potser no serien ni tan sols els que varen posar en marxa la fundació desitjaven, perquè és obvi que quan s'ha d'arrancar un projecte doncs no sempre es pot fer tot perfectament, s'ha d'arrancar i s'han de contractar professors d'aquí i d'allà i d'allà deçà i s'ha d'anar, fins que es consoliden uns cicles, doncs un poquet no vull dir improvisant, però anant un poc sobre la marxa i readaptant any rera any, perquè això que ha passat enguany ha passat tots els anys anteriors. És a dir, aquest és un procés que ha succeït cada any, el 2002 també va succeir, el 2003 també.

Què significa? Que hi ha un curs nou, amb els alumnes que van pujant, noves necessitats de nous professors, i no sempre hi ha les possibilitats ni els recursos econòmics ni la disponibilitat docent de les persones que interessaria llavors o ara que participassin dins aquest conservatori. Per tant, és un procés molt més complex del que jo pugui explicar aquí o del

que pugui parèixer. I aquest procés s'ha fet sempre per personal especialitzat.

Hi ha molts de motius, o no hi ha molts de motius pels quals a mi me pogueren nomenar conseller d'Educació, però li puc assegurar que pels meus coneixements musicals no era, la meua formació musical és, desgraciadament, molt magra, ja m'agradaria a mi entendre'n i som un modest aficionat, i naturalment les persones del departament d'educació que es dediquen a establir els currículums i determinar quines proves han de passar i com s'ha de fer la contractació són gent especialitzada en matèries musicals, bastant especialitzada, gent del món de l'ensenyament musical.

Per tant, jo el que vull explicar és que la readaptació que es fa cada any es fa perquè cada any, fins ara, fins enguany, l'any que ve ja no serà així, s'ha assumit un nou cicle, uns nous ensenyaments que no es donaven abans, i enguany, per primera vegada, s'ha completat el cicle, la qual cosa, llavors, permet a preguntes que hi ha més endavant explicar de quina forma ara es preveu donar més fixesa a una part de la plantilla, quines coses són possibles i quines altres, al nostre mode de veure, no ho són; de quina manera ens hem de revestir del principi de legalitat per contractar persones. I venim d'on venim, és a dir, venim d'una contractació, no vull dir irregular, perquè la paraula no és exactament irregular, però bé, doncs d'una provisionalitat i d'una falta de criteris clarament establerts, per entendre-nos, on, precisament, uns dels costos més grans que té, per exemple, en aquest moment el conservatori superior -això no sé si ho saben- són els passatges i les estades a hotels que hem de pagar, perquè molts dels professors viuen fora i venen aquí. I això està bé, perquè són gent molt capacitada i gent molt bona, però té també a veure amb la idea de fixesa d'un professor a un conservatori.

És a dir, són molts els elements que envolten aquesta qüestió, però contestant explícitament la pregunta que vostè me fa, jo dic que efectivament els canvis de barems i els canvis de catàleg, fins on jo sé, i sé poc, perquè me deix guiar per les persones expertes en la matèria, es deuen a les necessitats curriculars i a les necessitats pedagògiques del conservatori superior i no obeeixen a cap altra causa.

(El Sr. President pren la direcció de la sessió)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller, bones tardes.

2) Pregunta RGE núm. 141/06, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a valoració de les conseqüències del conflicte.

Per formular la pregunta RGE núm. 141/06, relativa a valoració de les conseqüències del conflicte, té la paraula l'Hble. Sra. Rosa Maria Alberdi, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, per fonamentar la segona pregunta vull recordar que aquest conflicte és el primer d'importància que té el conservatori, que va ser un projecte, com vostè molt bé ha dit, Sr. Conseller, del pacte, però que en els seus cinc anys de funcionament s'ha convertit en un projecte de tothom, un projecte per la seva acceptació i per la seva importància i pels seus fruits. Jo no vull oblidar que l'experiència d'aquest conservatori s'ha caracteritzat per una sèrie de trets que a mi m'agradaria recordar.

En primer lloc, és una experiència innovadora que ha donat molt bon resultat, naturalment amb l'esperit de corregir, no vull repetir que es tracta d'una fundació pública, finançada i dirigida per la conselleria i que la provisió de places es fa per concurs.

Té una altra característica, que és cert el que vostè ha dit que depèn, la potestat la té la conselleria, però els estudis superiors de música en realitat són uns estudis amb caràcter de professionalització, són assimilats a una llicenciatura, encara que no tinguin aquest equivalent. I per tant el conservatori havia viscut, i així se li havia respectat per part de la pròpia conselleria, un estatut d'autonomia, un estatus, almenys, d'autonomia quant a organització i quant a la participació dels seus estaments que sembla que s'ha trencat en aquest concurs i en aquestes plantilles d'ara.

L'altra característica, a part d'innovadora, aquest caràcter universitari que acab de mencionar, és que el conservatori, i jo segueix dient el mateix, que no m'ha contestat la pregunta, perquè els motius, l'anterior pregunta, els motius, no n'hi ha cap de motiu pel qual no puguem dir que, puguem dir que aquestes modificacions s'han fet perquè no hi havia suficient qualitat; vostè diu que és a causa d'una reorganització, jo li vull recordar que vostè mateix, a la inauguració d'aquest curs, no del darrer curs, va fer un discurs que he tingut oportunitat de conèixer en part, en el qual precisament elogiava de forma vehement la qualitat dels ensenyaments que es donen en aquest conservatori. Aquesta qualitat s'ha confirmat també, o s'ha manifestat amb això que també vostè ha dit, que una part important del professorat és un professorat que ve de fora, de gran prestigi, que potser fa sis anys no haguéssim pogut creure que això passaria a les nostres illes.

I per un altre cantó, l'altre indicador de la qualitat és que nosaltres teníem un alumnat, un 40% de l'alumnat provenia d'altres comunitats autònomes, on hi ha també conservatoris superiors.

Jo insisteixo, crec que, vostè mateix ho va dir en aquest discurs d'inauguració de l'anterior curs, està clar que aquesta és la percepció que hi ha per part de la societat balear també quant a la qualitat del conservatori, i vostè ens diu que aquests canvis s'han fet, aquests canvis en la plantilla del professorat, en els barems i en els perfils dels professors, s'han fet, però s'han fet com sempre, cada any s'han fet per adaptar-los i amb personal especialitzat. Jo discrep profundament d'això, Sr. Conseller, no solament jo, que tampoc no conec gaire el tema, però sí tenc suficient informació com per saber que si els anys darrers que vostè mateix menciona aquest havia estat el procés i no s'havia produït cap problema, quina cosa diferent ha passat aquest any que s'ha produït un problema? Un problema tan

gran que, gràcies a les pressions que en el seu moment, durant tots els mesos de setembre, octubre i novembre, fins i tot desembre, van fer els professors i alumnes, vostès van haver de canviar el rumb, el van haver de canviar de forma important.

En primer lloc, varen haver de suavitzar els barems inadequats que s'havien fet per poder contractar aquest professorat de prestigi que els professors i sobretot l'alumnat demanava; varen retirar de la primera línia i amb molt bon criteri, a mi me sembla, la persona que des de la pròpia conselleria havia dut les negociacions i havia aconseguit crisar al màxim l'ambient i de qual tothom demanava la dimissió, i per fi, dia 27 de desembre, també de vacances, Sr. Conseller, això els agrada, varen convocar el Patronat, que va, amb un trimestre de retard, nomenar el cap de departament i la resta de membres de l'equip de direcció, i el mes de gener es va reunir, per fi també, el consell executiu, que és l'equip de direcció del centre, o sigui, quatre mesos després que comencés el curs.

O sigui, gràcies a l'esforç del conjunt de l'alumnat i del professorat del conservatori, que jo li dic sincerament, he seguit molt de prop la marxa d'aquest conflicte, em sembla, des del dia 30 de juliol que vaig veure la convocatòria en el BOIB de les places, que han estat maltractats, de totes maneres els estudis superiors de música a la nostra comunitat segueixen, marxen, s'està fent el dia a dia, no? Però, com marxa aquest conservatori en aquest moment, com marxa?

Perquè ens agradaria saber el seu parer al respecte, li faig la segona pregunta: com valora el Sr. Conseller d'Educació les conseqüències que té per a la qualitat dels ensenyaments que s'imparteixen en el conservatori superior el conflicte existent a causa del procés de selecció del professorat dut a terme enguany?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el conseller, per un temps màxim de deu minuts, per contestar.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Bé, contestaré naturalment la pregunta, però prèviament he de discrepar amb la introducció que vostè fa, que, al meu mode de veure, sincerament li dic i amb tota la modèstia del món, no obeeix a la realitat, o almenys a la realitat tal com jo la percebo i com es percep des del departament. Aquí hi ha un problema de fons, que a mi m'agradaria que vostè en fos conscient i tots en fóssim conscients, la percepció per part de determinats professors, que, com és natural entre els professors i més si són especialistes, creen escola, i això és molt comprensible i molt normal i per tant lògicament tenen alumnes que pretenen seguir, baix la seva formació, i això, en principi, a mi me sembla, dins el món artístic i dins altres mons acadèmics, doncs comprensible i lloable, però això no pot ser mai confós amb el que s'ha pretès, que és generar un procés d'adquisició de titularitats de llocs de feina, fins i tot de condicions de fixos, de laborals fixos, que no funcionaris, perquè no seria possible en aquest cas, que no es correspon -li dic amb tota sinceritat, ja ho vaig dir en aquell moment i els jutjats, de moment, ens han donat la raó- que no es correspon amb la legalitat. És ver que

aquesta sentència del Social està apel·lada i el Tribunal Superior de Justícia, a la Sala del Social pot dir el contrari, però sincerament li dic, pot succeir, com és natural, però no és previsible que succeeixi, perquè jo he llegit amb molta cura aquesta sentència i crec que està molt ben fonamentada, com nosaltres ja havíem, sincerament, previst, perquè era una qüestió bastant lògica.

Per tant, aquí s'entremesclen dos processos: un procés de renovació, de contractacions, de barems, que jo he explicat ja com creia que han d'anar canviant, com creia que han d'anar evolucionant, i sincerament ho dic, amb tots els meus respectes cap a tothom, naturalment, una pretensió de determinats professors, en alguns casos absurda, com alguns que pretenen ser fixos de dues institucions al mateix temps. És a dir, alguns d'aquests professors que han posat la demanda contra la conselleria per aconseguir ser fixos al conservatori superior, sense passar cap prova que determinàs la seva condició de fixos, ho són d'altres conservatoris ja. És a dir, en alguns casos la situació era un poquet surrealista, sincerament ho dic.

Clar, el problema que succeeix és que ens oblidam de les coses que s'han dit o ens quedam amb algunes de les qüestions que llavors no són ver. Jo tenc qualque, només qualque retall de premsa, per a no cansar les senyores i senyors diputats, però recordatori del clima de tensió, i no he trobat jo cap retall on qui creàs la tensió, o almenys voluntàriament fos la conselleria, jo tenc aquí retalls de premsa que diuen que *“Los profesores revelan que el conservatorio ha falsificado actas para enchufar a afines al PP”*, *“Ultiman una querella contra un alto cargo de la Conselleria de Educación, le acusan de tráfico de influencias y de falsedad en documento público”*. Aquesta querella no s'ha arribat a posar mai, és molt fàcil fer una acusació i sortir als diaris, però llavors les coses s'han de demostrar, fer acusacions d'aquestes característica, a més, fer-les a un tribunal i no poder-les demostrar, com hagués estat el cas, també és un delictes. Per tant, han fet molt bé de no presentar aquesta querella.

Aquí hi ha hagut una intenció de crear un clima, sincerament ho dic i amb tots els meus respectes per tothom, que fes possible una cosa que la conselleria no vol que sigui possible, que sense que es convoquin unes places per ser fix a l'administració, sigui la que sigui, qualcú pugui adquirir aquesta condició. I això és el que ens ha costat aquest conflicte, sincerament li dic, això és el que ens ha costat aquest conflicte. Nosaltres ens hem negat i jo me neg, que si no es creen unes places fixes, que per un procés consecutiu que aquesta persona ha estat contractada diversos anys, a més contractada amb unes condicions ni tan sols de plena dedicació, és a dir, és que parlem de persones que tenen un contracte d'obra o servei, que venen aquí per hores a donar classes i que alguns d'aquests, com he dit, pertanyen a altres conservatoris i són fixos d'altres conservatoris. Bé, nosaltres sabíem que això ens suposaria un conflicte i un conflicte, perquè vostè sap que dins el món acadèmic doncs de vegades, quan un té cert predicament, també pot ser relativament fàcil crear un clima d'aversion cap a l'administració i cap a la conselleria, i això ho acceptam perquè va amb la paga acceptar doncs que els conflictes siguin de més o menys tensió i que es diguin coses que no s'haurien de dir i que la gent s'encalenteixi la boca. Però clar, llavors les coses tenen el problema que s'han de demostrar i que s'han de dir, i

naturalment que nosaltres hem retirat de la primera fila una persona, que és aquesta a la qual volien posar una querella i no li han arribat a posar perquè no tenien raó; però per què ho hem fet això? Per suavitzar el clima de conflicte, per evitar les tensions. Clar, sempre es pot presentar com a una rendició o com a una renúncia, clar, això sempre és opinable, però hem intentat rebaixar el clima de tensió, si una persona estava allà amb una situació de molta tensió, doncs se la retira; si determinats barems no eren acceptats, doncs es mira de modificar-los; que tot això, a més, ens ha duit a allargar el procés més del que és desitjable, jo això li reconec perfectament.

Clar, vostè ha començat fent una analogia, que és, bé, deixi que li digui, és ver en part, és a dir, és ver que els estudis d'un conservatori superior de música doncs, i més en l'espai europeu d'educació superior, seran anàlegs a uns estudis universitaris, a una actuació universitària, però clar, vostè el següent bot que dóna ja és convertir els professors del conservatori en titulars d'una espècia d'autonomia universitària, que jo, sincerament, no compartesc i a més no crec que vostè comparteixi. Una cosa és l'autonomia universitària de la Universitat i l'altra és que uns estudis superiors que poden arribar a ser considerats títol superior, es pugui dir que aquesta institució té autonomia universitària i per tant fa el que vol com fa la Universitat. Crec que és una analogia perillosa, que jo he de dir que no hi estic d'acord.

Aquest és el problema, per tant, jo vull dir també que la qualitat de l'ensenyament del conservatori no s'ha vist afectada en cap moment, la qualitat de l'ensenyament no s'ha vist afectada. El procés de selecció s'ha duit a terme i s'ha procedit a la contractació dels professors, d'acord amb el resultat del seu barem que, en cap moment, ha estat alterat per criteris d'opinió política, me cregui, sincerament que li dic, ni se m'ocorre que pugui ser així, encara que alguns han procurat dir que això era així, defensant interessos particulars ben legítims però segurament fora del camp de joc.

I a més, s'ha contractat divers professorat per cobrir aquelles places que no havien sortit a concurs i que corresponien a places que havien quedat desertes, després de la resolució de la convocatòria, donant així cobertura a totes les necessitats pedagògiques del conservatori. I amb això crec que contest, només afegint, per acabar, que vostè ha citat una qüestió que a mi me preocupa, que és que tenguem molts d'alumnes d'altres comunitats a aquest conservatori, i ho ha presentat com a una cosa positiva. Bé, jo tenc els meus dubtes que nosaltres haguem de finançar amb doblers públics de la comunitat autònoma la formació d'alumnes d'altres comunitats i de l'estranger, com és el cas d'alguns, i ja m'agradaria a mi que poguéssim concentrar la demanda amb gent de les Illes Balears, perquè si no pensi que el cost d'aquests alumnes, jo no voldria dir una animalada, però ronda els 2 milions de pessetes/any cadascun, per tant parlem d'uns costos considerables.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica, té la paraula la diputada, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, és que no estem d'acord en allò fonamental. Jo li preguntava..., vostè fixa el conflicte en uns interessos legítims de les persones i que jo tampoc no comparteixo que puguin passar a ser funcionàries persones que no facin el corresponent permís, però aquest no és l'origen del conflicte. L'origen del conflicte és una definició d'uns perfils i una agrupació d'assignatures que es va fer anteriorment a la convocatòria d'aquestes places d'una manera completament diferent a com s'havia fet fins aquell moment, que havia anat bé, encara que s'havien d'ajustar cada any a les condicions noves de nous cursos i nous estudis, per descomptat que sí. O sigui que, per favor, centrem el tema on està.

Jo li deia que al nostre parer el conflicte s'inicia quan comença a formular-se una plantilla fora de les persones que normalment l'havien feta, que són les mateixes persones que estaven dirigint el conservatori i els departaments del conservatori, i que no és aprovada pel consell executiu. Aquesta és una de les primeres qüestions. I la segona és que aquesta vegada tampoc no em contesta la pregunta. És cert que vostè em diu que, bé, es va acabar el concurs, es va acabar de contractar el professorat i tal, però jo li estava preguntant les conseqüències que en aquest moment està patint el mateix conservatori.

Jo li parlaré de conseqüències en tres aspectes. La primera, en relació a l'alumnat. El mes de juny es van preinscriure 113 alumnes; en aquell moment ningú no sabia res del conflicte i, per tant, es van fer les proves de selecció normals i corrents; no es van assabentar de res i, per tant, quan van arribar aquí el setembre per matricular-se sí que es van assabentar del que estava passant. D'aquests 113 alumnes, dels quals no sé quina era la seva procedència, suposo que la immensa majoria era nostres, d'aquesta comunitat autònoma, quan es va fer la matriculació no vàrem aconseguir ni cobrir les 43 places que teníem, o sigui, deserció massiva, precisament perquè quan van arribar a matricular-se no hi havia horaris, no hi havia llista de professorat, no estava contractat el professorat ni se sabia a qui es contractaria..., i la gent se'n va anar. Tan era així que van haver d'obrir un segon termini de matrícula. Què va passar?, que aquells alumnes que havien entrat, naturalment han entrat tots els aprovats, evidentment, no ha entrat ningú que estigui aprovat, però en lloc de poder triar dels primers de la llista vàrem haver de triar els que hi havia, que no sé si eren d'aquesta comunitat o d'una altra.

La segona qüestió que està passant amb els alumnes és que dels 176 alumnes que ja estaven matriculats hi ha hagut també importants desercions, persones que amb aquestes característiques tan especials que tenen els estudis de música, que jo tampoc no en sabia gaire, ara que he anat parlant molt amb els professors en sé una mica més, però per exemple de l'especialitat de fagot, que és una especialitat molt petiteta, nosaltres teníem tres alumnes; ara en tenim un, els altres dos se n'han anat. Això vol dir que, per exemple, orquestra és una assignatura que no poden fer, han de demanar a professionals que vinguin a tocar les peces perquè un sol fagot no pot tocar les peces, per exemple. O el violoncel; teníem sis alumnes i en tenim quatre, alumnes de quart que se n'han anat a un altre

conservatori a acabar els estudis quan nosaltres els havíem format, havíem fet la inversió, etc.

I també li vull parlar de conseqüències quant a l'organització dels estudis. Vostè em diu que el problema està en unes reivindicacions que no són les adequades. Jo li dic que, bé, no ho sé; a mi em sembla que el problema a l'origen no és aquí, sinó en el fet de fer unes agrupacions i uns perfils que no eren els adients i que s'han hagut de rectificar, com vostè molt bé també ha dit, i la conseqüència és que en relació a l'organització dels departaments, per exemple el departament de pedagogia musical, un dels més amplis perquè necessita moltes interrelacions i fa una feina que no és tan específica com ensenyar un instrument concret, sinó formar en tots els elements comuns que han de tenir tots els músics, per poder estar dintre aquest departament s'ha de tenir, per descomptat, un perfil molt específic de professor i s'ha de tenir experiència en pedagogia musical; desafortunadament cap d'aquestes dues coses... Sí, perdoni, acabaré de seguida. Cap d'aquestes dues coses no s'han donat.

I la tercera conseqüència, per no allargar-me, que a mi em sembla que és la pitjor, és precisament el desencís del professorat i de l'alumnat. Jo li vull dir que tinc la sensació, contrastada àmpliament amb professors i alumnes, que en aquest moment les persones del conservatori estan vivint un any de transició, d'incertesa, de desorganització, i que a les seves mans, a les mans de la conselleria, està precisament eliminar les nefastes conseqüències que ha tingut aquest conflicte gros que hi ha hagut en aquest conservatori.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. En torn de contrarèplica té la paraula el conseller per un temps màxim de 5 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Sí, naturalment el problema està en els barems, és possible, sobretot perquè no es corresponien amb els interessos de determinats professors, òbviament, i és molt fàcil armar bulla i és molt fàcil pactar la pau, molt fàcil; és molt fàcil pactar la pau, la pau és allò fàcil sempre, la pau d'aquest tema eren 5 minuts de discussió, eh? Tots fixos, cap problema, ningú no hagués dit res; ni vostès no hagués aixecat la veu, ningú no hagués dit res, no hagués passat res i els alumnes encantats i els professors encantats. Però, escolti, estam obligats a fer les coses d'acord amb la legalitat i això no ha anat bé a determinades persones.

Però és que això està demostrat, que no els ha anat bé, perquè han posat un plet. Aquí pareix que estic parlant d'una cosa que no ha passat mai. Aquests senyors han posat una demanda contra la conselleria armant un embull i un renou pels diaris tremends: que si delictes, que si prevaricacions, que si no sé què..., insultant, ofenent. A mi m'és igual, com pot suposar, que hi hagi una pancarta a la porta de la conselleria, no ve d'una. Sí, sí, això és el de menys, però aquesta gent ha dit coses -alumnes i professors- molt fortes, molt greus, i el conseller ha

d'aguantar, però altres persones que han estat avui aquí citades han patit molt perquè són simples funcionaris que no tenen per ventura per què aguantar determinades impertinències quan no són certes, i aquesta gent les ha impulsades sobre els periòdics, i amb pancartes, i amb xiulets, i amb enrenou...

Bé, de moment hi ha una sentència d'allò Social, que és vera que no és ferma però hi ha una sentència d'allò Social que diu que aquests senyors no tenien raó. Bé, idò ja és qualque cosa, ja és qualque cosa i ens reconforta pensar que hem actuat d'acord a dret perquè, a més, abans d'actuar d'acord a dret el conseller no fa interpretacions jurídiques de les coses, encara que tengui una formació jurídica, sinó que va a l'assessoria del departament, que és un senyor que és funcionari que està allà, i li diu: "Escolti, faci'm un informe i digui'm si puc arreglar aquest problema amb aquesta gent de qualque manera", i la resposta és que no hi ha cap manera possible que uns senyors que han estat amb contractes d'obres i serveis sense que es convoqui específicament aquella plaça tinguin aquella plaça definitiva. I tenia raó aquest senyor que ha fet aquest informe, de moment, perquè de moment el jutge d'allò Social número 3 ens ha dit que tenim raó. Ara veurem l'apel·lació com va, però sincerament estic esperançant respecte al fet que tenguem raó.

I aquest és el vertader conflicte, no ens equivoquem. A mi em sap greu que a vostè li puguin haver contat altres qüestions, i vostè les cregui i les defensi, però aquest és el vertader conflicte que hi ha en el conservatori, un conflicte que si haguéssim tengut una actitud condescendent, blana, segurament no hagués existit i segurament no hagués passat res i segurament estaríem tan tranquils.

Miri, si això significa que hi ha alumnes que han desertat o s'han declarat en rebel·lia idò a mi em sap molt de greu, a mi els conflictes em saben molt de greu i jo no en perseguec cap; en tenc molts, com vostè ha dit al principi, però no en perseguec ni un, em limit a actuar amb consciència i a actuar d'acord amb uns principis i defensant uns criteris que em pareixen defensables, i en aquest cas molt més. Era molt fàcil que no hi hagués cap conflicte en el conservatori, molt fàcil.

Però, bé, si tot això, com diu vostè... A part que si s'haguessin canviat tant els perfils resulta que no n'haguéssim contractat cap dels que hi eren, i molts dels que hi eren continuen estant contractats amb la mateixa condició i en la mateixa forma en què estaven contractats abans. Per tant no crec que hi hagi hagut un canvi tan radical.

Però vostè diu que hi ha un any de transició. És possible, naturalment, i que ho diuen..., no sé si ho ha dit així, però bé, jo ho he percebut així, una època de desencís, de desànim, de tristor, esperant -supòs- que aquest govern se'n vagi i arribi un govern que els resolgui els problemes. Desenganyi's, desenganyi's perquè al final la majoria d'alumnes allò que volen és treure la seva formació, tenir bons ensenyants, nosaltres feim el possible perquè tinguin els millors ensenyants amb el model de contractació possible dins un escenari del qual som hereus, d'un tipus de contractació, perquè si el primer any que s'hagués fet això..., ja li he començat dient que no em pareixia que hagués estat allò adequat, però si el primer any s'haguessin convocat unes places, s'haguessin fet unes oposicions o s'haguessin tret uns contractes fixos i aquest

senyor que toca el fagot o el que sigui hagués vengut aquí com a professor titular de fagot del conservatori superior no tendríem el problema que tenim. El problema és que s'ha agafat un..., i parl d'aquest cas i per ventura no és el cas, però bé, s'ha agafat un professor de fagot, o de flauta, o de trompeta, o del que sigui, i ve per hores, amb un contracte de prestació de serveis, d'obra i serveis, sobre els quals hi ha abundantíssima jurisprudència que diu que no poden atorgar la condició de personal al servei de l'administració.

Aquesta és la realitat, i aquestes persones que per ventura havien posat esperances, legítimes, també, jo no dic que no, a aconseguir una plaça fixa i això desgraciadament no ha estat possible fer-ho així -a la següent pregunta veurem alguna de les solucions-, no ha estat possible de moment fer-ho així, han d'entendre també que els que tenen la responsabilitat d'administrar ho han de fer d'acord amb les lleis i no en contra de les lleis.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

3) Pregunta RGE núm. 142/06, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Bosch i Mesquida, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures enfront del conflicte del Conservatori Superior de Música.

Per formular la pregunta RGE núm. 142/06, relativa a mesures enfront del conflicte del Conservatori Superior de Música de les Illes Balears. Té la paraula l'Hble. Sr. Andreu Bosch per un temps màxim de 10 minuts.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Conseller, per comparèixer. És cert que la situació del centre ha canviat d'ençà que fa dos mesos es varen presentar aquestes preguntes al Parlament, especialment des que es va apartar l'anterior cap de servei i va canviar d'alguna manera la interlocució entre la conselleria i el conservatori. És cert que hi ha una major normalitat en el dia a dia i que es nota una certa actitud de bona voluntat, podríem dir, i un cert esforç de comprensió de les demandes que es van fer en el seu dia.

Açò no obstant, consideram que la plena recuperació de la normalitat no s'ha produït encara. Les causes que van originar el conflicte encara, almanco algunes, són latents; d'alguna manera encara està en qüestió el model educatiu i el prestigi que anava agafant el centre i si tindria continuïtat, i és per açò que li demanam, Sr. Conseller, quines mesures pensa adoptar o s'han adoptat d'ençà que es van formular aquestes preguntes per superar definitivament el conflicte que afecta, evidentment, professors, alumnes i l'organització de l'ensenyament general en el conservatori.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula per contestar l'Hble. Conseller per un temps màxim de 10 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sí, Sr. Diputat, jo no neg que hagi existit un conflicte; ha existit un conflicte i de qualque manera encara hi ha detalls d'aquest conflicte, com una sentència que està recorreguda i que hi ha d'haver la revisió d'aquesta sentència, per tant... I els conflictes no agraden a ningú, a mi no m'agrada que hi hagi un conflicte en el conservatori, naturalment, a mi no em va bé, ni m'interessa, ni crec que sigui bo per a mi ni per al conservatori ni per a la política en general. Allò bo per a un lloc educatiu és que hi hagi un clima pacífic on s'ensenya i s'aprèn i sense més conflictes.

De totes formes deixi'm dir una petita maldat: el nostre prestigi com a conservatori no es mesurarà o no s'ha de mesurar pel nombre d'alumnes que estiguin contents d'estar en aquest conservatori o que vagin o que vinguin; és a dir, hi ha uns altres paràmetres per determinar el prestigi del nostre conservatori, que avui són prematurs però que en el futur s'aniran desenvolupant. Escolti, el prestigi és una cosa que es consolida amb el temps, amb la possibilitat que determinats músics puguin anar a determinades orquestres, que realment tinguin llavors una carrera professional que digui molt a favor de la seva formació. Pensi que és el primer any que ha acabat, l'any passat, el primer any que ha acabat el cicle complet de quatre i enguany el de cinc; per tant estan començant a sortir al món professional aquests músics. Per tant jo no crec que el prestigi depengui que en un moment determinat uns alumnes diguin que volen estar amb tal o tal professor. Crec que no ha de ser aquest el criteri, o almenys al meu mode de veure no ha de ser aquest el criteri.

De totes formes ja he explicat una part del conflicte, que era la part judicial, que pot ser la més delicada perquè si efectivament els jutges haguessin donat la raó a aquests professors, que jo crec que no la podien tenir de cap manera, idò realment ens haguéssim vist en una situació molt conflictiva i molt delicada.

Passada aquesta situació, que, insistesc, està pendent d'apel·lació però jo som optimista respecte a les nostres posicions i esper una confirmació d'aquesta sentència, vull avançar, senyores i senyors diputats, que pretenem en aquests moments convocar places fixes de professor titular a més de les habituals places temporals amb contracte d'obra o servei de durada determinada; és a dir, pretenem que a més de les obres que es fan a través de contractació d'obra i serveis surtin a concurs 14 places titulars de professor de conservatori superior, que aquestes places es correspondran a les àrees de docència que després del procés d'experimentació de tot el cicle ja acabat des del naixement del conservatori hagin vist consolidada la seva necessitat real i el seu exercici habitual, i que per tant podríem definir ja, un pic acabat aquest cicle, com a places fixes que permetin estructurar una plantilla docent el més estable possible dins les dificultats que ja tots coneixem. Per tant sí que anunciï la convocatòria de la major oferta de fixesa laboral que s'hagi fet mai al conservatori -té certa lògica que sigui així- de fins a 14 o 15 places, no està decidit, i que naturalment conviuran amb les places a temps parcial, professors que seran convocats i contractats per al curs

en qüestió; respondran a les necessitats docents que vénen marcades per la matrícula d'alumnes del curs.

És a dir, mantindrem els dos tipus de contractació: existiran places fixes, es farà el concurs de la manera que reglamentàriament correspongui fer-se, jo no sé molt bé com s'ha de fer, i es trauran aquestes places per donar estabilitat als docents i perquè aquells que vulguin poder concursar a aquestes places, sabent que concursen a una plaça fixa i que si guanyen aquest concurs la plaça serà de la seva propietat, idò traurem aquestes places.

Per què en aquest moment? Sí, es pot dir un poc com a resposta al conflicte, també per alleugerir la situació de conflicte, però també, sobretot, sobretot, dins la lògica que s'ha conclòs el cicle formatiu per primera vegada i que naturalment la sensació d'estabilitat i la sensació de viabilitat d'un projecte educatiu de caràcter superior musical comença a tenir elements que li donen fermesa i, per tant, des d'aquesta perspectiva anunciï aquesta convocatòria.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula el diputat per un temps màxim de 5 minuts.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, el prestigi és cert que s'aconsegueix al llarg d'una sèrie d'anys, però d'alguna manera allò que ens preocupa és si el model educatiu que estava donant prestigi a aquest centre es continuarà; i d'altra banda crec que sí, que el grau de satisfacció dels usuaris és un indicador, un més, però sí que és un indicador de qualitat.

De tota manera al nostre parer vostè ha citat un element quant..., d'actuacions per donar resolució definitiva al conflicte, i evidentment hi hem d'estar d'acord perquè l'estabilitat del professorat és important tant per la seguretat personal dels implicats com per la continuïtat del projecte docent.

No obstant açò permeti'm fer una sèrie de consideracions, de qüestions que pensam que s'haurien de tenir en compte i que tenen a veure d'alguna manera amb allò que nosaltres jutjam com a mala gestió que s'ha fet. En primer lloc pensam que s'hauria de tenir més consideració al consell executiu com a l'òrgan rector, decisor i col·legiat, que se'l consulti i que se l'escolti més del que se l'ha escoltat fins ara, tant en la contractació del professorat com en l'ordenació dels ensenyaments. Pensam també que s'hauria de revisar l'actual reglament d'organització i funcionament amb la participació dels implicats i recuperant el dret de vot que tenien els alumnes.

Pensam també que s'hauria de ser escrupolós en l'aplicació de l'Estatut dels Treballadors, que crec que era un dels elements que s'estava d'alguna reivindicant, no evidentment la funcionarització del professorat. També pensam que s'hauria d'estar a l'espera de la resolució judicial, a l'espera dels recursos que s'han presentat i que no estan resolts. També depurar aquelles responsabilitats que hi hagi pogut haver, especialment en relació a possibles pressions exercides sobre professors i alumnes. També que en el futur la comissió de

selecció del professorat sigui presidida pel director, com sempre ho havia estat; que es faci un catàleg de llocs de feina racional i que s'apliquin uns barems i uns mèrits adequats, i que tot açò es dugui a terme amb la participació dels diferents sectors implicats; que la convocatòria de provisió de places de professorat es faci amb prou temps -aquest ha estat un dels elements originadors del conflicte- per tal que es pugui preparar el curs degudament i perquè els alumnes puguin fer la matrícula amb coneixement de causa de quins professors tindran; aquesta també era una reivindicació en tant que l'ensenyament de la música, i especialment dels instruments, és personalitzada. I també, com un altre factor, que es tenguí prou cura de la veracitat i l'ús que es fan dels documents públics i oficials, donades les sospites que hi ha hagut en determinats moments.

Demanam, en definitiva, aquesta sèrie de punts que nosaltres creim que han estat a l'origen del conflicte, no només un conflicte únicament i exclusiva a nivell laboral, sinó que ha estat una sèrie de factors que han incidit sobre aquest conflicte i que van més enllà d'aquelles qüestions estrictament laborals i que creim, per tant, que l'aplicació d'aquestes mesures, com probablement altres -i probablement no és exhaustiva la llista-, contribuiria a recuperar el clima, contribuiria a consolidar el model educatiu que s'havia seguit fins ara i que, en definitiva, redreçaria la situació per tal de continuar amb aquest prestigi que abans havia esmentat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de contrarèplica té la paraula el conseller per un temps màxim de 5 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Bé, gràcies, pel to, a més, de la seva i de les anteriors intervencions, i pel que suposa de contribució que vostè fa aquí en forma de propostes que jo recull amb molt de gust.

Home, alguna no la puc donar per bona. Jo no puc acceptar les sospites denunciades als mitjans de comunicació de manipulació i de falsificació de documents. Escolti, si qualcú creu que s'han falsificat els documents..., jo no ho crec, però no vull dir que no sigui vera, jo no ho crec, però si qualcú ho creu i té elements el que ha de fer és denunciar-ho, no als diaris, que és molt fàcil sortir als diaris dient...; no, que posi una denúncia als jutjats i que s'arrisqui a no guanyar un plet. Jo, sincerament, no crec que s'hagi falsificat cap document, sincerament li ho dic, i sí ho pensàs hagués procedit adequadament; no crec que s'hagi falsificat cap document. Aquí vostès neguen l'origen del problema, veuen altres orígens que jo no dic que no puguin ser coadjuvants, que no formin part, però aquí l'origen del problema és laboral, aquí l'origen del problema és d'un *pull* d'interessos d'un grup de professors, molt legítims i molt normals i molt comprensibles, que jo crec que no tenen raó i ells creuen que sí i a posta han posat un plet. Bé, aquest és el nucli del problema i, a partir d'aquí, tota la resta dona voltes. Res del que s'ha fet, i jo estic disposat a revisar tot el que vostè em diu, però res del que s'ha fet s'ha fet amb l'ànim de no aconseguir els perfils adequats dels professors per als ensenyaments musicals superiors; res no s'ha fet des d'una perspectiva distinta.

Llavors diu allò que és l'organització d'un centre, que jo insistesc que ha de tenir certa autonomia, però una autonomia relativa, és a dir, jo no accept aquest plantejament que deia la diputada fa un moment que, bé, és com una universitat. Jo no estic d'acord amb aquest..., jo no crec que la responsabilitat de l'administració educativa respecte a un conservatori sigui merament de tutela així, general, no ho crec; puc estar equivocat, jo crec que hi ha unes obligacions molt més fortes que no les que puguem tenir amb la universitat, que sí que són de mera tutela i de finançació. Per tant distingiria les dues coses. Per tant jo crec que nosaltres tenim no només el dret sinó l'obligació d'intervenir i participar de la presa de decisions escoltant tothom i jo recull les seves paraules.

"Respectant la normativa"; vostè em convida a respectar l'Estatut dels Treballadors. Escolti, és que nosaltres hem de respectar l'Estatut dels Treballadors. Al nostre mode de veure els que no el volen respectar són els treballadors. Clar, això és una qüestió contenciosa i s'ha de resoldre. Vostè em convida que esperem a fer res a la resolució judicial; ja és clar, que esperarem la resolució judicial, perquè hi estam obligats i perquè hem d'esperar que es resolgui definitivament.

Vostè tot això ho configura dins un escenari de mala gestió. Jo lament que aquesta sigui la seva opinió, que no la compartesc, a més, entre altres coses perquè essencialment els gestors directes, directes, d'aquesta institució, és a dir, el director i el gerent, són els mateixos que hi havia anteriorment; per tant..., els mateixos, les mateixes persones. Per tant algun fil de continuïtat tendran. Altra cosa és que, clar, a mesura que avança el temps determinats compromisos o determinades promeses es compliquen perquè es puguin fer realitat, i vostè m'entén perfectament.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

4) Pregunta RGE núm. 143/06, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Sebastiana Rado i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a canvis en el sistema de contractació del professorat.

Per formular la pregunta RGE núm. 143/06, relativa a canvis en el sistema de contractació del professorat, té la paraula l'Hble. Sra. Aina Rado per un temps màxim de 10 minuts.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, president. Sr. Conseller, crec que vostè ha donat moltes explicacions que fan referència a aquesta pregunta que jo tenia formulada, però de totes maneres crec que hi ha algunes qüestions que segurament amb la contestació que em farà podran quedar més explicades.

Jo crec que aquí ja s'ha dit, ja s'ha parlat de la importància que té l'estabilitat del professorat en l'activitat docent, ja que és important la relació professor-alumne. Però per a qualsevol treballador, evidentment, és important l'estabilitat perquè aquests treballadors puguin saber quines són les expectatives de continuïtat. Vostè ens ha dit aquí que ja ha contestat una part

d'aquesta pregunta, almanco, explicant que hi hauria una convocatòria de 14, 15 places fixes. Nosaltres ho saludam, creim que són importants per al conservatori aquestes places, però no podem oblidar, Sr. Conseller, que la plantilla està composta de devers 100 treballadors. Per tant 14, 15 places al nostre entendre no donarien aquest compliment d'estabilitat en aquest centre i, per tant, a part que creim que no es podria dir que és una plantilla estable, també voldríem saber què passarà, com es farà la contractació d'aquestes persones que no accedeixin a aquesta convocatòria de places fixes, perquè la problemàtica que va passar a l'hora de la contractació al començament del curs 2005-2006 creim que de cap manera no pot tornar passar en el curs 2006-2007. Per tant agrairíem l'explicació sobre aquest tema.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per contestar té la paraula el Sr. Conseller per un temps màxim de 10 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, sí, 14 o 15 places és el nombre del que podrà sortir en atenció a les necessitats, i també en atenció a un aspecte que no hem de deixar passar per alt: moltes places és impossible que siguin de titularitat. Vostès mateixos parlaven fa un moment que a determinades classes hi ha un alumne, dos alumnes; són una hora tal dia, dues hores tal altre dia..., un poquet incompatible amb la idea que tenim d'una persona titular d'una plaça que ocupa una sèrie d'hores setmanals suficients com perquè...

Llavors hi ha un altre problema: hi ha professors que no volen ser titulars i alguns que no poden; és a dir, hi ha professors que són titulars d'una altra banda o d'un altre conservatori i vénen per hores, vénen dies a la setmana a donar una assignatura, i ells són els primers no interessats a ser titulars, perquè si es convoca aquesta plaça en titularitat també per ventura no tendrem la qualitat que tenim en aquests moments. És a dir, és una cosa que els experts -no el conseller, naturalment- han d'equilibrar i han de definir; és una cosa delicada i complicada. No estam davant una plantilla on totes les places siguin intercanviables perquè totes tenen el mateix horari, totes tenen la mateixa retribució i...; no és així, com vostè sap. És una fundació, és una institució que necessita determinats llocs molt estables de moltes hores, i altres assignatures de menys hores i que per tant no s'adeqüen a la idea que tenim d'un titular que estigui permanentment present.

Aquesta és un poc la idea. La idea és mantenir les titularitats, encara que evidentment no serien..., és a dir, enguany sortirien aquestes però se suposa que l'any que ve aquest nombre es podria anar incrementant segons les necessitats, però convivint amb les contractacions de durada determinada, amb la figura d'associat i amb la figura de col·laborador. Si no m'equivoc l'associat és el que ve per moments de fora i el col·laborador és una persona amb més vocació de vinculació a aquest conservatori concret, i aquestes dues serien les dues figures que ens permet la llei; és a dir, un

associat té un altre treball, per dir-ho de qualque manera, i el compatibilitza amb aquest conservatori, i un col·laborador no és una persona que tingui un altre treball, és una persona que dedica una part del seu temps, cobrant, a participar en l'ensenyament superior. Aquestes serien les tres figures que la llei ens permet que convisquin, pels que són pocs 14, 15, són els que els tècnics ens aconsellen que en aquest moment surtin.

Jo no dispòs aquí del catàleg, però l'he vist i a més sortirà en el butlletí, és a dir, se convocaran amb totes les garanties, esper, i amb tota la vestimenta legal perquè no hi pugui haver més conflictes. Jo som el primer, insistesc, que lament els conflictes i que a mi m'agradaria que tot això que al final genera mal ambient, genera conflictes interns i pèrdua de qualitat, tot això és cert, intentar evitar-los però no sempre és fàcil. Jo voldria que ho entenguessin que no sempre és fàcil i que no sempre és possible acomodar els interessos de tothom dins allò que és la llei, dins les normes que s'han de complir. Això és un poc allò que els voldria fer arribar com a final de la intervenció. Aquest és el meu mode de veure el problema.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula la Sra. Diputada per un temps màxim de 5 minuts.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Em sap greu Sr. Conseller, però li he de dir igual que la diputada Alberdi que no ha contestat la meua pregunta. Ha donat moltes explicacions, és cert, però concretament no ha contestat. Jo li record, no me volia remetre als fets de l'any passat perquè ja se n'ha parlat molt, però li vull recordar que el problema d'alguna manera va ser perquè en el moment de la inscripció de l'alumnat no se sabia quins professors serien els que impartirien els diferents classes.

En aquests moments ens trobam que el professorat que finalment, no descriure tot el conflicte perquè jo crec que ja s'ha fet suficientment, en aquest moment el professorat té un contracte fins dia 30 de juny, jo no sé si vostès pensen que hi pot haver exàmens de setembre, o exàmens extraordinaris, vostè sap que n'hi ha. Per tant, m'agradaria que m'expliquéssim com pensen fer-ho, si és que els pròxims anys també pensen fer-ho d'aquesta manera. Per tant, eren aquestes qüestions que nosaltres i crec que també en els treballadors del Conservatori, els professors del Conservatori, també els interessa saber. Per tant, aquesta és la raó d'aquestes preguntes.

Evidentment també li he de dir-li que s'han fet moltes modificacions de places, vostè ho sap, al voltants d'unes 70 i vostè deia en un moment determinat que és que hi havia un gran consens, que tot pareixia que anava molt bé i tal. Jo li he de dir que almanco la informació que jo tenc és que, per exemple, el consell executiu no ha participat en aquesta modificació de places i altres problemes i qüestions que té aquest Conservatori. També li han dit que el Conservatori tenia un cert prestigi, encara que jove, però sí tenia un cert prestigi. Jo crec que per tant, hem d'anar molt alerta, hem de procurar..., el conseller diu que no li agraden els conflictes, jo estic ben convençuda, els conflictes crec que no agraden a ningú, però hem de posar tots els mitjans necessaris, precisament perquè no

sorgeixin aquests conflictes. D'alguna manera, sobretot en qüestions artístiques com podríem qualificar una mica el Conservatori, jo crec que el prestigi que se perd en un moment determinat, difícilment se torna recuperar.

Per tant, crec que és necessari que el conseller, la conselleria facin tots els esforços necessaris perquè no se produueixin una altra vegada, com li he dit, els fets que se varen produir l'any passat. I li agrairia que me contestés breument, això no té importància, però sí que me contestés les qüestions que jo li he expressat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. En torn de contrarèplica té la paraula el conseller per un temps màxim de 5 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Sr. President. Sra. Diputada, jo discrep, jo li he contestat la pregunta que vostè té formulada molt clarament i fins i tot li he explicat els tipus de contractació que conviuran dins el Conservatori. La pregunta ve referida al sistema de contractació de professorat, jo no sé què vol que li digui més? Això està absolutament clar.

De totes formes, introdueix altres qüestions sobre si jo he dit que hi ha un gran consens o no hi ha un gran consens. Jo no crec que hagi dit que hi hagi un gran consens. Jo he dit que era molt fàcil crear un consens i evitar el conflicte. Nosaltres ens hem negat a fer-ho d'aquesta manera perquè no ens pareixia oportú.

Després atribuir que la gent no se matricula perquè no sap quin seran els professors del curs següent. Bé, això segurament respecte a determinats professors tal vegada sigui un fet, no dic que no. Que un determinat alumne vulgui aprendre de determinat professor de determinat instrument, és possible i a més dins el món de la formació musical és relativament freqüent, casos concrets, professors concrets i alumnes concrets. Establir-ho com a caràcter general me pareix un error i en tot cas donar per bona l'actitud *chulesca*, d'insolència dels alumnes que no se volgueren matricular, me pareix que no té res a veure amb la qualitat. Té a veure amb les ganes de tenir un enfrontament, o de participar d'un enfrontament. Però no amb la qualitat, o dels professors que hi haurà en el Conservatori.

El prestigi és una cosa molt complicada. Escolti, *El País* d'ahir o d'abans d'ahir, publicava les 20 universitats més prestigioses del món, no és veritat? Per començar 17 eren americanes. Però clar, Harvard no és Harvard perquè hi hagi començat ahir, el prestigi és una cosa molt complicada d'obtenir. Jo no sé a quins ambients han sentit vostès de veres que aquest conservatori professional és un conservatori "molt prestigiós". Aquest és un conservatori professional que s'ha fet amb una gran voluntat, un gran esforç de tothom, de tothom i que acaba per primera vegada el seu cicle complet. Bé, d'aquí 25 o 50 anys veurem si és un conservatori prestigiós o no.

També de vegades collim les paraules i les donam moltes voltes. És un conservatori que té una gran vocació de fer bons músics, de preparar bons músics. Però també convé que siguem més modestos en les definicions que feim de les activitats que aquí se fan. Naturalment molt respectables i magnífiques.

Bé, vostè diu que no contest la pregunta. Jo li contestaré, "¿té previst el Sr. Conseller d'Educació fer canvis en el sistema de contractació del professorat del Conservatori Superior de Música a fi d'assegurar una major estabilitat del projecte docent?". Sí, establirem un major criteri d'estabilitat a través de la figura de titulars, que ja existeixen, però s'incrementaran en aquest curs en 14 o 15 places. Quines? No ho sé, *lo supe alguna vez*, no ho sé ara de memòria no hi duc escrit, li ho faré arribar si li interessa. De totes formes sortirà en el butlletí, o jo demà li faig arribar la llista, no és cap secret. Ho és perquè no me'n record, no per altra cosa, no ho seria si dugués la llista, li diria quines són aquestes places i com se pot suposar ni les he determinades jo, ni jo tenc capacitat per determinar-les, ni pretenc determinar-les, ni pretenc collir gent que jo pugui conèixer o no conèixer, com se pot suposar. Si no me creu, mala sort, però li xerr amb tota sinceritat.

Se conviurà la situació del professorat de titularitat amb la de contractació i vendrà determinada amb dues modalitats, ja li ho he dit abans però li ho repetiré, associat i col·laborador que serien dues modalitats distintes, segons la tipologia del professor que necessitem en el conjunt de la plantilla.

Jo crec que amb això Sra. Diputada li don resposta a allò que vostè me demanava.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

5) Pregunta RGE núm. 144/06, de l'Hble. Diputada Sra. Patrícia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressions a l'alumnat del Conservatori Superior de Música.

L'autora de la següent pregunta és absent. Per tant, decau.

I una vegada esgotat l'ordre del dia d'avui, agrair la presència de l'Hble. Conseller i les persones que l'acompanyen.

I no havent-hi més assumptes a tractar s'aixeca la sessió.

Bones tardes.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
